

uønskeligt, at der af de academiske Borgere vedblivende skulde dannes et særskilt Corps, saaledes maatte ogsaa flere andre Betragtninger føre til det Resultat, at Kongens Livcorps som saadant burde ophæves, og de Studerende behandles efter de samme Regler som Stadens øvrige Beboere. De af Corpsets Medlemmer, der ere fødte forinden den 1ste Januar 1821, maatte da aldeles fritages for borgerlig militair Tjeneste, ligesom de yngre af Corpsets Medlemmer maatte være berettigede til at forlange sig fritagne for at ansættes ved noget andet borgerligt Corps, indtil de naae den Alder, da den almindelige Tjenesteplicht indtræder. Derimod fandtes det billigt, at de af dem, som allerede ere blevne indvovede og have gjort Tjeneste ved Livcorpsen, og som enten ifølge Udkastets § 5 ere pligtige at ansættes ved et af de borgerlige Corps, eller i Genhold til § 6 frivilligen begjære sig optagne deri, forinden de have opnaaet den Alder, som medfører Forpligtelsen dertil, faae den Tid, de allerede have tjent ved Livcorpsen, regnet sig tilgode ved deres Forsættelse.

De nuværende Medlemmer af Corpsen, der ikke, som fødte forinden den 1ste Januar 1821, aldeles fritages for videre Tjeneste, ville i Regelen være at ansætte ved det borgerlige Infanteri; dette gjælder navnlig om Livcorpsens nuværende Officerer, der maae være berettigede til at ansættes i samme Grad ved Borgervæbningen, som den, hvori de hidtil have tjent, og derved deres Anciennitet komme i Betragtning. Skulde der iøvrigt imod Formodning opstaae Bænkeligheder ved at ansætte en Officer af Livcorpsen ved Borgervæbningen enten strax ved Overgangen, i alt Fald som overcomplet, eller senere ved indtruffen Vacance, da bør det dog ei forlanges, at han skulde gjøre Tjeneste i en ringere Grad, men han bør da være berettiget til at fritages for videre Tjeneste.

Til § 3.

Det har, som ovenfor berørt, ved Udkastets §§ 17—19 tidligere været sat under Spørgs-

maal, om der ikke, naar Livjægercorpsen ophæves, burde oprettes et særligt borgerligt Jægercorps, hvortil det nuværende Livjægercorps da kunde afgive Stammen. Dette antoges nemlig baade at kunne have sin Nytte i militair Henseende og at stemme med Livjægerne Ønsker, hvortil der efter Corpsets Stilling og Historie fandtes at burde tages særligt Hensyn. Naar dette Jægercorps iøvrigt sattes paa lige Fod med det borgerlige Artillerie og Infanterie i Henseende til Tjenestetiden og øvrige Vilkaar, maatte der dog indrømmes de nuværende Medlemmer af Livjægercorpsen et passende Afslag i deres tilbagestaaende Tjenestetid, idet de efter Reglementet kun vare pligtige til at tjene 12 Aar (de værnepligtige Livjægere 16 Aar), medens Tjenesten ved Borgervæbningen var bestemt til 25 Aar, og saaledes den allerede opfyldte strengere Tjeneste burde beregnes dem tilgode i et tilsvarende Forhold.

Ligesom imidlertid Krigsministeren fra det militaire Standpunkt har erklæret sig imod Oprettelsen af et særskilt Jægercorps, saaledes har ogsaa Chefen for Borgervæbningen, der tillige er Commandeur for Livjægercorpsen, fraa raadet dette, fornemmelig fordi en saadan Indretning vilde formindste Tilgangen til den øvrige Borgervæbning, navnlig Artilleriet, der fra Forsvarsvæsenets Side er af ulige større Bigtighed end et Jægercorps; fordi et saadant Corps til Boldenes Forsvar og til Overholdelsen af den indre Orden ikke kan gjøre større Nytte end Infanteriet, hvorimod der, naar det skal have nogen Betydning som Jægercorps, fordres en højere Grad af Dvæls hos dets Medlemmer, navnlig i Skydning, hvorved disse vilde blive mere bebyrdede end de Øvrige; fordi en Afsondring af de forskellige Corps, hvorved eet af dem blev betragtet som et Elite-Corps, vilde have en skadelig Indflydelse paa Tonen i Borgervæbningen; og fordi et særskilt Jægercorps vil medføre en langt større Udgift, end naar dets Medlemmer blive indlemmede i den øvrige Borgervæbning.